

Wspólnota Kościołów

PREAMBUŁA

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

My, Juan de la Cerda, z Bożej łaski Patriarcha Kościoła Chrześcijańskiego Patriarchatu Walencji oraz Bazyli, z Bożej łaski Patriarcha Rusowskiego Kościoła Prawosławnego Imperium Rusowskiego, stając przed obliczem Pana Historii, w poczuciu odpowiedzialności za powierzone nam owożarnie, rzucamy ziarno pod nową niwę Bożą.

Pomni na modlitwę Arcykapłańską Chrystusa: „Aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie” (J 17,21), oraz świadomi, że „jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest” (Ef 4,5), powołujemy niniejszą Wspólnotę jako widzialny znak jedności niewidzialnego Ciała Chrystusa. Dokument ten nie jest jedynie zbiorem praw, lecz wyznaniem nadziei, że różnorodność tradycji nie jest przeszkodą, lecz bogactwem odzwierciedlającym wielorakość łaski Bożej (1 P 4,10)

ROZDZIAŁ I

Natura i Duchowy Fundament

Art. I. Koinonia – Wspólnota w Chrystusie

Wspólnota (Komunia) nie jest organizacją polityczną ani federacją świecką, lecz duchową *Koinonią*. Opiera się na wzorcu wczesnochrześcijańskim, gdzie wierzący „trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach” (Dz 2,42).

Art. II. Równość w Godności, Różnorodność w Posłudze

Zgodnie z nauką św. Pawła, że „wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało” (1 Kor 12,12), Wspólnota uznaje absolutną równość wszystkich Kościołów członkowskich.

ROZDZIAŁ II

Formy Przynależności i Ekumeniczna Otwartość

Art. III. Kościoły

Wspólnota rozpoznaje, że Duch Święty wieje kędy chce, powołując wspólnoty zakorzenione w konkretnym narodzie, jak i te, które przekraczają granice państwowe. Oba typy struktur są zaproszone do Pełnego Członkostwa, wnosząc swoje unikalne doświadczenie duszpasterskie.

Art. IV. Instytucja Obserwatora - „Świadkowie Drogi”

Dla wspólnot, które szukają jedności, lecz z racji przeszkód dogmatycznych lub prawnych nie mogą jeszcze wejść w pełną unię, ustanawia się status Obserwatora.

1. Obserwatorzy uczestniczą w życiu Synodu głosem doradczym.
2. Wspólnota zobowiązuje się do prowadzenia z nimi dialogu miłości, aby w przyszłości mogli stać się pełnoprawnymi członkami.

Art. V. Wymóg Jednomyślności przy Rozszerzaniu Wspólnoty

1. Przyjęcie nowego Kościoła do Wspólnoty, zarówno w charakterze członka pełnego, jak i obserwatora, wymaga jednomyślnej zgody wszystkich dotychczasowych członków pełnych.
2. Decyzja o przyjęciu zapada na zasadzie absolutnego konsensusu wszystkich członków pełnych. Brak zgody choćby jednego Kościoła członkowskiego wstrzymuje proces akcesyjny, co służy zachowaniu nienaruszalnej jedności, pokoju i wzajemnego zaufania wewnątrz Komunii.

ROZDZIAŁ III

Celebracyjne Serce Wspólnoty

Art. VI. Przymierze Stołu i Ambony

Fundamentem przynależności jest wspólne uznanie i sprawowanie v-Eucharystii/Pamiętki Ostatniej Wieczerzy.

1. Każdy Kościół członkowski zobowiązany jest do sprawowania Pamiętki Ostatniej Wieczerzy jako znaku zbawczej ofiary Jezusa Chrystusa.

2. Kościoły członkowskie automatycznie nawiązują przymierze stołu i ambony, uznając ważność swoich urzędów i liturgii.

Art. VII. Zasada Via Media

Wspólnota wyznaje zasadę *via media*, dążąc do syntezy tradycji katolickiej, prawosławnej i ewangelickiej. Akceptujemy różnorodność interpretacji teologicznych w kwestiach drugorzędnych, o ile nie naruszają one fundamentów wiary. Szanujemy prawo każdego Kościoła do własnej ekspresji duchowości – od surowej liturgii Słowa po bogaty ceremoniał wschodni i zachodni.

Art. VIII. Wolność Sumienia i Gościnność

Zgodnie z tradycją szerokiej komunii, żaden Kościół członkowski nie może odmówić v-sakramentów czy innych rodzajów celebracji wiernemu innemu Kościoła należącemu do Wspólnoty, o ile osoba ta pozostaje w stanie łaski. Stół Pański jest otwarty dla wszystkich ochrzczonych, którzy uznają Jezusa Chrystusa za Pana i Zbawiciela.

Art. IX Spotkania Pasterzy

Ustanawia się obowiązek regularnych spotkań pasterzy (biskupów i zwierzchników) na wspólnej modlitwie i dzieleniu się Słowem.

1. Pasterze spotykają się w celu modlitewnym, wszyscy razem, ale również z osobna w celu utrzymania więzi pomiędzy Kościołami.
2. Spotkania te są wolne od spraw administracyjnych. Ich jedynym celem jest wspólne sprawowanie Liturgii, wzajemna spowiedź braterska, wspieranie się w trudach posługi oraz budowanie osobistych więzi miłości.
3. „Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18,20) – te słowa stanowią fundament spotkań pasterzy.

ROZDZIAŁ IV

Struktura Synodalna i Zarządzanie

Art. X. Synod Wielki

Synod Wielki jest najwyższą władzą decyzyjną. Decyzje dotyczące doktryny, administracji i przyjmowania nowych członków nie są narzucane siłą większości, lecz wymagają zgody wszystkich, co odzwierciedla synodalną naturę Kościoła.

Art. XI. Rotacyjna Służba Przewodniczącego

Funkcja Przewodniczącego Synodu jest honorowa i rotacyjna. Każdy Kościół członkowski sprawuje tę funkcję przez określony czas, co gwarantuje równość i uniemożliwia dominację jednego ośrodka władzy.

ROZDZIAŁ V

Misja, Etyka i Jedność Braterska

Art. XII. Wielki Nakaz Misyjny i Odrzucenie Prozelityzmu

1. Kościoły zobowiązują się do wspólnej ewangelizacji Mikroświata, niosąc światło Ewangelii tam, gdzie jest ono potrzebne.
2. Wspólnota uroczyście odrzuca wszelkie przejawy prozelityzmu. Potępiamy stosowanie nacisków, manipulacji czy niegodnych metod w celu pozyskiwania wiernych z innych Kościołów siostrzanych. Ewangelizacja musi dokonywać się w pełnej wolności ducha.

Art. XIII Wspólne Świadectwo

Kościół składają obietnicę do wspólnego występowania w sprawach moralnych i społecznych Mikroświata, gdy jest ku temu potrzeba silnego i wspólnego głosu. Misja ewangelizacyjna na nowych terenach powinna być, w miarę możliwości, prowadzona wspólnie jako świadectwo jedności chrześcijan.

Art. XIV. Kodeks Etyczny

Wszyscy członkowie zobowiązani są do życia według Błogosławieństw i zasad etycznych opartych na miłości i sprawiedliwości. Spory winny być rozwiązywane wewnątrz wspólnoty z zachowaniem miłosierdzia.

Dan nam jest ten akt nie jako kajdany prawa, lecz jako skrzydła miłości, abyśmy wspólnie mogli wznieść się ponad podziały przeszłości ku chwale przyszłego Królestwa.

My, Pasterze i Patriarchowie, powierzamy tę Konstytucję Bożej Opatrzności oraz opiece świętych Apostołów. Ślubujemy przed Bogiem i ludźmi, że będziemy strzec tej jedności jako najcenniejszego skarbu, nie szukając własnej chwały, lecz jedynie wywyższenia Imienia Pańskiego w każdym zakątku Mikroświata.

Niech ta Komunia stanie się bezpieczną przystanią dla strudzonych, domem dla poszukujących i światłem dla błądzących. Niech Duch Święty, który zjednoczył nas w tym dziele, umacnia nasze dłonie w pracy, nasze serca w modlitwie, a nasze umysły w mądrości.

Działo się to i zostało zapieczętowane w jedności ducha i braterskim uścisku, W Roku Pańskim dwa tysiące dwudziestym szóstym, dnia czternastego lutego.

<i>† Juan de la Cerda PP</i>	<i>† Bazyli</i>
<i>Patriarcha Kościoła Chrześcijańskiego Patriarchatu Walencji</i>	<i>Patriarcha Kościoła Prawosławnego Imperium Rusowii</i>
	

„A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, niech strzeże serc waszych i myśli waszych w Chrystusie Jezusie.” (Flp 4,7)

AMEN. AMEN. AMEN.